

ιχθύων) πολλαχ. *Πιάνω* 'ς τ' ἄγκιστρι (καὶ μεταφ. σαγι-
νεύω). *Μουστάκι* σὰν ἄγκιστρι κοιν. *Καρφώνομαι* 'ς σ' ἄγκι-
(κυριολ. καὶ μεταφ.) *Τραπ.* Ἀγκίστρι δὲν πιάνει ἀπάνω του
(ἐπὶ ρακενδύτου) πολλαχ. Ἡ δουλειὰ ἐγένην ἀντίζιστρι (περι-
επλάκη, ἀπέτυχε) *Μεγίστ.* Ποῦ θὰ μοῦ πᾶς, θὰ σὲ πιᾶσω
'ς τ' ἄγκιστρι μου *Πελοπν.* κ. ἀ. *Θὰ ρίξω* τ' ἄγκιστρι μου
κι ὅ,τι πιᾶση (ἐπὶ ἐπιχειρήσεων ἀβεβαίων) Ἀρκαδ. Αὐτὸ
τὸ σπῖτι ἔχει ἄγκιστρι (ὅταν τις εὐκόλως συνάπτῃ σχέ-
σεις πρὸς τοὺς ἐν αὐτῷ) Ἀρκαδ. *Νὰ κλωστής* καὶ *νὰ ἴνῃς*
ἀντίζιστριν (νὰ καμφθῇς ὑπὸ τῶν ἀλγηδόνων) Κύπρ. || *Ποίημ.*

* *Σ* τουφέκι ἀλλάξαν καὶ σπαθί, τὸ δίχτυ καὶ τ' ἄγκιστρι

ΔΣολωμ. 248 (ἔκδ. Κερκ.) β) Ἀγρευτικὸν τῶν πτηνῶν
κοιν. : *Πιάνομαι* 'ς τ' ἄγκιστρι κοιν. || *Φρ.* *Στένω* ἄγκιστρι
Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Χτιῶ* ἄγκιστρι *Κέρκ.* *Ταγίζω* τ' ἄγκιστρι
Αἰτωλ. κ. ἀ. *Στέν'νι* τὰ πιδιά ἄγκιστρια γιὰ νὰ πιᾶσ'ν *κιργια-
ρίνις* (κίχλας) Αἰτωλ. *Τάϊσ'* τ' ἄγκιστρι σ' μὴ σκουλ'κάντερις
αὐτόθ. 2) Ἐργαλεῖον τῶν ραπτῶν, δι' οὗ κρατοῦν τὸ
ραπτόμενον τεταμένον *Πελοπν.* *Συνών.* ἄγκιστρος 2.
3) Τὸ ἐξ οὗ ἀναρτοῦν τι, οἷον λύχνον κττ. *Σκῦρ.*
— *Λεξ. Κομ.*

ἄγκιστρο τό, λόγ. πολλαχ.

Τὸ ἀρχ. οὐς. ἄγκιστρον.

Κεκαμμένος ὀβελίσκος ἀνασύρων τὴν κλωστήν (ἐξάρ-
τημα ραπτικής μηχανῆς βιβλιοδετῶν).

ἄγκιστροκάτσουνας ὁ, Κάρπ. (Ἐλυμπ.) ἀντίζιστρο-
κάτσουνας Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐς. ἄγκιστρι καὶ κάτσουνας.

Ἀλιευτικὸν ἐργαλεῖον.

ἄγκιστροκλέφτης ὁ, ἀμάρτ. ἄγκιστροκλέφτας Πόντ.
(Κερασ.)

Ἐκ τῶν οὐς. ἄγκιστρι καὶ κλέφτης.

1) Πᾶς ἰχθύς, ὅστις κόπτει καὶ ἀφαρπάζει τὸ ἄγκι-
στρον. *Συνών.* ἄγκιστροφάγος 1. β) Εἰδικῶς ὁ
ἰχθύς *blennius fasciatus* ἢ *planicornis*, μικρὸς ἰχθύς
μὲ κάλλαια ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. *Συνών.* ἄγκουροτσά-
γκαλος. 2) Μεταφ. βράχος ὑποβρύχιος, ὅπου ἐμπλε-
κόμενα τὰ ἄγκιστρα ἀποκόπτονται. *Συνών.* ἄγκιστρο-
φάγος 2. 3) Ἐπιδέξιος κλέπτης μικρῶν πραγμάτων.
|| *Φρ.* Ἀγκιστροκλέφτας δμᾶζει (ἐπὶ ἐπιδεξίων κλεπτῶν).
[**]

ἄγκιστρολόγος ὁ, ἀμάρτ. ἄγκιστρολόος ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ οὐς. ἄγκιστρον καὶ τοῦ -λόγος, περὶ οὗ ὡς
παραγωγικῆς καταλ. ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910)
247 κέξ.

Ἀλιεύς δι' ἄγκιστρων ἀλιεύων : Σκόρπισαν πολλοὶ ἄγκι-
στρολόοι καὶ μᾶς πῆραν οὖλα τὰ κατατόπια ποῦ βγαίνουν
πρᾶμα.

* **ἄγκιστροπούλλο** τό, ἄγκιζόπον Πόντ. (Σάντ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. ἄγκιστρι, παρ' ὃ καὶ τύπ. ἄγκιζ'.

Μικρὸν ἄγκιστρον.

ἄγκιστροφάγος ὁ, ἀμάρτ. ἄγκιστροφάγος Πόντ.
(Κερασ. Οἰν. κ. ἀ.)

Τὸ ἀρχ. οὐς. ἄγκιστροφάγος.

1) Πᾶς ἰχθύς, ὅστις κόπτει καὶ ἀφαρπάζει τὸ ἄγκι-
στρον. Πβ. Ἀριστοτ. Ζῴων ἱστορ. 9,141 «τῷ ὀδόντι τῷ
σκληροτάτῳ συνδάκνων διαφθείρει τὰ ἄγκιστρα» Πόντ.
(Κερασ. Οἰν. κ. ἀ.). *Συνών.* ἄγκιστροκλέφτης 1.

2) Μεταφ. βράχος ὑποβρύχιος, ὅπου ἐμπλεκόμενα
τὰ ἄγκιστρα ἀποκόπτονται Πόντ. (Κερασ. Οἰν. κ. ἀ.)
Συνών. ἄγκιστροκλέφτης 2. β) Ὁ ἀλιεύς, ὁ ὁποῖος
χάνει πολλὰ ἄγκιστρα κατὰ τὴν ἀλιεῖαν Πόντ. (Κερασ.)
[**]

ἄγκιστρωμα τό, Ἴων. (Σμύρν.) Παξ. — *Λεξ. Κομ.*

Ἐκ τοῦ ρ. ἄγκιστρώνω.

1) Ἡ εἰς τὸ ἄγκιστρον προσάρτησις τοῦ δολώματος
Παξ. : *Τώρα ἐσώσαμεν τ' ἄγκιστρωμα, τὰ δολώσαμεν ὅλα*
τ' ἄγκιστρια καὶ πάμουν νὰ τὰ ρίξωμον. 2) Ἡ διὰ τοῦ
ἄγκιστρον σύλληψις Παξ. : *Γιὰ δὲς ἄγκιστρωμα ποῦ ἔχει*
αὐτὸ τὸ ψάρι ! 3) Μεταφ. α) Λύγισμα, κάμψις πρᾶ-
γματός τινος εἰς σχῆμα ἄγκιστρίου Παξ. β) Εἶδος
παιδιᾶς, καθ' ἣν παίκτης τις προσαρτᾶται εἰς ἄλλον παί-
κτην Ἴων. (Σμύρν.)

ἄγκιστρώνω Ἀμοργ. Ζάκ. Θράκ. Παξ. κ. ἀ. ἄγκι-
στρώνω Σάμ. ἀντίζιστρούχου Τσακων.

Τὸ μεταγν. ἄγκιστρῶ.

1) Περνῶ εἰς τὸ ἄγκιστρον, οἷον δόλωμα, περιπλέκω
εἰς τὸ ἄγκιστρον ἐνθ' ἄν. *Συνών.* δολώνω. 2)
Συλλαμβάνω διὰ τοῦ ἄγκιστρον ἐνθ' ἄν. : *Ἀγκιστρώθηκε*
τὸ ψάρι Ἀμοργ. *Κοίταξε ποῦ ἀναδεύεις τ' ἄγκιστρια μὴν*
ἄγκιστρώθῃς κ' ἔπειτα γυρεύης νὰ σὲ ξαγκιστρώσουν Παξ.

3) Μεταφ. δίδω σχῆμα ἄγκιστρον Τσακων. κ. ἀ. :
Ἀντίζιστροῦκα ἔγκι τὸ σιδεράτσι (ἔδωκα τὸ σχῆμα τοῦ ἄγκι-
στρον εἰς αὐτὸ τὸ σ.)

ἄγκιστρωτὸς ἐπίθ. ΚΘεοτόκ. Βιργ. Γεωργ. 3 — *Λεξ.*
Περίδ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἄγκιστρώνω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ὁ ἔχων σχῆμα ἄγκιστρον ἐνθ' ἄν. : *Καὶ σὺ παιδί ποῦ*
ἀνάδειξες τ' ἄγκιστρωτὸ τ' ἀλέτρι ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἄν.

ἀγκίτσι τό, ἀμάρτ. ἀγκίτσ' Μακεδ. (Βελβ. Κατα-
φύγ. Νάουσ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Τὸ ἄνθος ἱὸν τὸ εὖοσμον (*viola odorata*) : Ἀσμ.

Ποῦ 'ταν λουλούδι 'ς τὸ δουνῆ κι ἀγκίτσι μέσ' 'ς τὴν Πόλι
Συνών. γιούλι, ἴτσι, μενεξές. [**]

ἀγκλαμίδα ἡ, ἀμάρτ. ἀγκλαμίδα Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ Λατιν. *glomus* = ἀγαθίς. Ἰδ. ΠΦουρίκ. ἐν
Λεξικογρ. Ἀρχ. 5 (1918/20) 227.

Μικρὰ ποσότης νήματος σφαιρικὴ ὡς πυρὴν ἀγαθίδος
ἦτοι *κουβαρισὺ* : *Ὄντας γιομώσωμε τ' ἀδράχτι, τυλίγομε*
'ς τὰ τέσσερα δάχτυλα τ' ἀριστεροῦ χερίου λιγαίσι νέμας *τσαὶ*
κάνομε γιὰ ἀγκλαμίδα τσαὶ ὕστερις τυλίγομε τὸ ἄλλο νέμας
'ς τὴν ἀγκλαμίδα τσαὶ κάνομε κουβάρι.

ἀγκλεμούρα ἡ, Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ὁ καρπὸς τῆς ἀγκλεμουρῆς.

